

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

T/8247/26.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 94.§ (1) bekezdése és a 102.§ (1) bekezdése alapján a *fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosításáról* szóló T/8247. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztjük elő:

1. A törvényjavaslat 7. §-ának az alábbi módosítását javasoljuk:

„7. §

[(1) Az Fgytv. 10. §-a (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az áru címkéjének tartalmaznia kell az áru]

„c) származási helyének megjelölését, ha az áru nem az Európai Gazdasági Térségből származik.”

(2) Az Fgytv. 10. §-a (2)-(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az áru jellegétől és rendeltetésétől függően a címkének az (1) bekezdésben foglaltakon túl – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – tartalmaznia kell az áru

a) méreteit, nettó mennyiségét az árura jellemző mértékegységben vagy darabszámban,

b) előállításához felhasznált összetevőket (mennyiségi összetételét, a felhasznált anyagok arányát),

- c) rendeltetésszerű használhatóságának vagy minőségmegőrzésének várható időtartamát,
- d) alapvető műszaki jellemzőit,
- e) energiafelhasználásának ismérveit,
- f) a külön jogszabályban meghatározott módon tanúsított környezet-, illetve természetkímélő jellegét (a felhasznált anyagok, az előállítás módja, a használat és a hulladékká válás tekintetében), a külön jogszabályban meghatározott környezetre és természetre ható veszélyesség jellegét (a felhasznált anyagok, az előállítás módja, a használat és a hulladékká válás tekintetében), illetve a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és külön jogszabályok alapján fennálló környezetterhelési díj, továbbá termékdíj fizetési kötelezettséget,
- g) megfelelőségi jelölését.

(3) Ha az áru jellege indokolja, a címkének megfelelő tájékoztatást kell tartalmaznia az áru rendeltetésszerű használatával együtt járó, az áru előrelátható használati ideje alatt fennálló, valamint hulladékká válásakor jelentkező veszélyességi tényezőről úgy, hogy a fogyasztó a veszélyt képes legyen felmérni és megtenni az elhárításához szükséges intézkedéseket.”

(3) Az Fgytv. 10. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdésben foglaltakat magyar nyelven is meg kell jeleníteni.”]

Az Fgytv. 10. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § (1) Az áru címkéjének tartalmaznia kell az áru

a) pontos megnevezését, amelyet védjegy vagy fantázianév nem helyettesíthet;

b) gyártójának vagy forgalmazójának nevét azonosításra alkalmas módon;

c) származási helyének megjelölését, az Európai Unió tagállamából származó termék esetén megengedett származási hely az Európai Unió megjelölés is.

(2) Ha az áru jellege indokolja, a címkének – külön jogszabályban meghatározottak szerint – megfelelő tájékoztatást kell tartalmaznia az áru környezet-, illetve természetkímélő jellegéről, valamint a rendeltetésszerű használatával együtt járó, az áru előrelátható használati ideje alatt fennálló, valamint hulladékká válásakor jelentkező veszélyességi tényezőről úgy, hogy a fogyasztó a veszélyt képes legyen felmérni és megtenni az elhárításához szükséges intézkedéseket.

(3) A címke tartalma megjeleníthető szöveggel, számmal, képpel, ábrával, jellel és jelöléssel úgy, hogy az megfeleljen az (1)-(2) bekezdésekben foglaltaknak.””

2. A törvényjavaslat 8.§-ának az alábbi módosítását javasoljuk:

„8. §

Az Fgytv. 11. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § [A 9 -10. §-ban foglaltakat külön törvény eltérő rendelkezése hiányában kell alkalmazni.] Az egyes árufajták jellegétől és rendeltetésétől függően az áru címkéjének tartalmára és megjelenítési formájára jogszabály további részletes előírásokat is meghatározhat.””

Indokolás

A hatályos Fogyasztóvédelmi törvény 9-10. szakasza értelmében az árutól elválaszthatatlanul elhelyezett címkén jól olvashatóan, magyar nyelven, közérthetően és egyértelműen a termék nevét, származási helyét, valamint a gyártó vagy a forgalmazó nevét és címét kell azonosításra alkalmas módon feltüntetni. A törvény további részletező rendelkezést nem tartalmaz.

A származási hely feltüntetése tekintetében tehát a hatályos magyar jogszabályok nem adnak egyértelmű és kifejezett iránymutatást. Ennél fogva a „Származási hely: Európai Unió” megjelölést sem tiltják. Itt kell megemlíteni, azonban, hogy az Európai Unió ellenez minden olyan kötelező jellegű előírást, amely valamilyen módon korlátozza az áruk szabad áramlását, illetve a tagállamokból származó termékek megkülönböztetéséhez, vagy mennyiségi korlátozással azonosnak minősülő intézkedéshez vezethet. A Római Szerződés az Európai Gazdasági Közösség létrehozásáról (a továbbiakban: „**Alapszerződés**”) értelmében:

„2. cikk A Közösség feladata, hogy közös piac, valamint gazdasági és monetáris unió létrehozásával, továbbá a 3. és 4. cikkben meghatározott közös politikák, illetve intézkedések végrehajtásával a Közösség egész területén előmozdítsa a gazdasági tevékenységek harmonikus, kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődését, a foglalkoztatottság és a szociális védelem magas szintjét, a férfiak és nők egyenlőségét, a fenntartható és inflációt nem gerjesztő növekedést, a gazdasági teljesítmények nagyfokú versenyképességét és konvergenciáját, a környezet minőségének magas szintű védelmét és javítását, az életszínvonal és életminőség emelését, valamint a tagállamok közötti gazdasági és társadalmi kohéziót és szolidaritást.”

„3. cikk A 2. cikkben foglaltak megvalósítása céljából a Közösség tevékenysége - e szerződés rendelkezései és az abban meghatározott ütemezés szerint - a következőket foglalja magában:

a) a tagállamok között az áruk behozatalára és kivitelére vonatkozó vámok és mennyiségi korlátozások, valamint minden más, azokkal azonos hatású intézkedés eltörlése; [...].”

„28. cikk A következő rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.”

A fentiek miatt szükséges a Fogyasztóvédelmi törvény EU jogszabályokhoz történő harmonizálása.

További jogszabályok hiányában az Európai Unió által követendőnek ítélt előírásokat az esetjog tartalmazza. A Bíróság, a 12/74 számú ügyében (Bizottság v. Német Szövetségi Köztársaság) megállapította, hogy az Európai Unión belül valamely tagállamból származó termék esetében a pontos származási hely feltüntetése csak abban az esetben szükséges és indokolt, ha a termék valamely olyan speciális tulajdonsága, amely képes az adott terméket jelentős mértékben megkülönböztetni más hasonló terméktől, ennek a deklarált származási helynek köszönhető. Ugyanebben az esetben a Bíróság megállapította továbbá, hogy egy tagállam területe nem minősülhet az így meghatározott származási helynek.

A Bíróság megerősítve a fenti határozatát hat évvel később a 113/80 számú jogesetben úgy rendelkezett, hogy a termék pontos származási helyének a feltüntetése csak akkor szolgálja a vásárló érdekeit, ha az olyan meghatározott minőségre, alapanyagra vagy feldolgozási módra, helyre utal, amely egy adott terület szokásaihoz köthető. A Bíróság ezen ítéletével többek között elvi érveléssel nyilvánította ki, hogy nem csorbulnak a fogyasztók jogai, érdekei, ha az Európai Unióból származó terméken a pontos származási hely nincs feltüntetve.

Összességében megállapítható tehát, hogy az Európai Unió (melynek 2004. május 1.-től Magyarország is tagja lesz) kifejezetten ellenzi minden olyan jelölésnek az Európai Unióból származó terméken történő kötelező feltüntetését, amely a közös piac áruinak megkülönböztetéséhez vezet. Az Európai Unió ezen rendelkezéseket mennyiségi korlátozással egyenértékű intézkedésnek tekinti.

A magyar szabályozásnak az uniós szabályozással történő összehasonlítása, egybevetése azért is elengedhetetlen, mert Magyarországot, mint leendő tagállamot a társulási megállapodás – amely az 1994. évi I. törvénnyel vált a magyar jogrend részévé – alapján jogharmonizációs kötelezettség terheli. Ez a kötelezettség 2004. május 1.-ét követően is terheli majd Magyarországot az Alapszerződés 94-97. szakaszai alapján.

A magyar és az európai uniós szabályozást összevetve megállapítható, hogy a jelenlegi magyar szabályozás nem felel meg az európai unió vonatkozó normáinak. A származási hely megfelelő feltüntetésére vonatkozó szabályok hiánya az Európai Unió joggyakorlattal ellenkező értelmezéshez vezethet.

Amennyiben Magyarország a fenti jogharmonizációs kötelezettségeinek nem tesz eleget, és a származási hely feltüntetésére vonatkozó szabályok nem kerülnek módosításra, az Európai Unió Magyarországot az Alapszerződés 226. cikkelyében meghatározott eljárásnak fogja alávetni. Ennek értelmében a vitatott kérdésről a Bizottság indoklással ellátott véleményt ad ki, és amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adott tagállam ezt követően sem tesz eleget az Alapszerződésből eredő kötelezettségének, az Európai Unió Bíróságához fordul.

A jelenlegi és a törvényjavaslat szerinti magyar szabályozás a származási hely feltüntetése tekintetében hiányos. Bár az európai uniós jogszabályok nem szabályozzák a kérdést, az Unió joggyakorlata megfelelő eligazítást ad a kérdésben.

Az Európai Unió szerint bármely kötelező jelölés, amely akár direkt, akár indirekt úton az Európai Unióból származó termékek megkülönböztetésére vezet, így a származási hely megjelölése a terméken is, amely mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül.

Ugyanilyen megfontolásokból nem értünk egyet azzal, hogy a címkének kötelező érvénnyel tartalmaznia kelljen a gyártó címét. Álláspontunk szerint ez is a származási hely fentiekben vázolt korlátozásának tilalmába ütközik. Megítélésünk szerint az „azonosításra alkalmas módon” kitétel elégséges támpontot nyújt a fogyasztóknak.

Az Európai Gazdasági Térség helyett indokoltnak tartjuk az Európai Unió megnevezés használatát.

A módosítás 2. pontjában foglaltak összefüggenek az 1. pontban foglaltakkal. Véleményünk szerint a fogyasztóvédelmi törvényben elégséges csak a lehetőségét, illetve a felhatalmazását biztosítani annak, hogy az áru címkéjének kötelező tartalmi elemein (megnevezés, gyártó, származási hely) kívül milyen egyéb, az áru jellegétől és rendeltetésétől függő előírások kerüljenek meghatározásra. Nem megengedhető azonban, hogy a kötelező elemekre vonatkozóan más törvény eltérő rendelkezéseket tartalmazzon.

Budapest, 2004. február 24.

Podolák György
országgyűlési képviselő

Molnár Albert
országgyűlési képviselő

Warvasovszky Tihamér
országgyűlési képviselő

Józsa István
országgyűlési képviselő

mind MSZP